

1968, medmindre vedkommende kommunalbestyrelse træffer anden beslutning inden den frist, der er fastsat i § 24 i loven om beskatning til kommunerne af faste ejendomme som ændret ved nærværende lov. Den promise, hvormed dækningsafgift af den afgiftspligtige grundværdi opkræves,

fastsættes dog i alle tilfælde efter bestemmelserne i § 23 i nævnte lov som ændret ved nærværende lov.

§ 3.

Loven har virkning fra og med skatteåret 1967-68.

Bemærkninger til lovforslaget.

Nærværende lovforslag, der er identisk med det i folketinget den 6. oktober 1966 fremsatte forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, er på væsentlige punkter enslydende med det i folketinget den 21. oktober 1965 fremsatte forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme. Det sidstnævnte forslags bestemmelser om den fremtidige kommunale grundbeskatning blev som bekendt ikke gennemført, idet det ved det politiske forlig om ejendomsbeskatningen m. v. i januar 1966 blev besluttet i det store og hele at bevare den gældende kommunale ejendomsskattelov uændret endnu 1 år. Ved lov nr. 28 af 28. januar 1966 blev der dog gennemført visse ændringer, der vil blive omtalt nærmere nedenfor. Foruden ved nævnte lov er den kommunale ejendomsskattelov af 18. februar 1961 blevet ændret ved lov nr. 39 af 15. februar 1963 og lov nr. 163 af 27. maj 1964.

Ved den kommunale ejendomsskattelov af 1961 gennemførtes først og fremmest en fiksering af ejendomsskylden i amts- og sognekommunerne samt en fælles aftrapningsordning for den fikserede ejendomsskyld i alle kommuner. Der fastsattes dernæst en overgrænse for den amtskommunale grundskyldpromille samt over- og undergrænser for den sognekommunale grundskyldpromille. For bykommunerne fastsattes en minimumsgrænse for grundskylden, således at denne ikke fremover kunne fastsættes lavere end den for skatteåret 1960-61 gældende promille. Der indførtes endelig en adgang for by- og sognekommunerne til at oppebære en særlig dækningsafgift af kontor- og forretningsejendomme samt en adgang for sognekommunerne til at opkræve en tillægsgrundskyld af visse landbrugsejendomme tilhørende personer, der ikke er indkomstskattepligtige til den pågældende kommune.

Ændringsloven af 15. februar 1963 ophævede de hidtil gældende regler om fordeling af sognekommunernes udskrivning på grundskyld og indkomstskat i overensstemmelse med et af amtsrådet fastsat ligningsforhold og indførte i stedet regler, hvor efter grundskyldpromillens størrelse fremtidig i

samtligesognekommuner skulle fastsættes af sognerådet, dog således, at det hidtil gældende maksimum på 40 promille nedsattes til 35, og således at der for sognekommuner med registerfolketal på 3.000 og derunder fastsattes en vis begrænsning i kommunalbestyrelsens adgang til at ændre grundskyldpromillen fra skatteår til skatteår.

I forbindelse med lov nr. 133 af 1. maj 1964 om udskydelse af 13. almindelige vurdering foretoges ved loven af 27. maj 1964 visse mindre ændringer i den kommunale ejendomsskattelov. Disse gik navnlig ud på, at aftrapningen af den kommunale ejendomsskyld skulle påbegyndes med virkning fra og med skatteåret 1965-66 uanset udskydelsen af 13. almindelige vurdering.

Af bestemmelserne i ændringsloven af 28. januar 1966 skal særligt fremhæves bestemmelserne i lovens §§ 4 og 5, der regulerer udskrivningen af grundskyld i skatteåret 1966-67. Ifølge lovens § 4 skal grundskyldpromillen i *København og på Frederiksberg samt i købstæderne og de sønderjyske flækker* for skatteåret 1966-67 — i hvilket de afgiftspligtige grundværdier ved 13. almindelige vurdering lægges til grund ved skatteberegningen — fastsættes til en sådan størrelse, at det i den enkelte kommune udskrevne beløb *mindst* vil udgøre samme beløb, som kommunen i skatteåret 1965-66 kunne have udskrevet på grundlag af de i dette skatteår gældende afgiftspligtige grundværdier (d. v. s. normalt 12. almindelige vurdering) med den gældende minimumspromille (d. v. s. kommunens promille i skatteåret 1960-61).

Det bemærkes, at der for de nævnte bykommuner som hidtil *ikke* gælder nogen *overgrænse* for den kommunale grundskyldpromille for skatteåret 1966-67.

Ifølge ændringslovens § 5, stk. 2, skal grundskyldpromillen for skatteåret 1966-67 i *sognekommunerne, Marstal handelsplads samt de i henhold til § 52 a i lov om landkommunernes styrelse oprettede kommuner* for den enkelte kommune fastsættes til en sådan størrelse, at det udskrevne beløb *mindst* vil udgøre samme beløb, som kommunen kunne have udskrevet som grundskyld i skatteåret 1965-66 af de for dette